

Протокол

№

гр. София, 19.05.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11518** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 09.40 ч. се явиха:

ОСПОРВАЩИЯТ – Р. Р. Б., редовно призван, се явява лично и с адв. С. А., с пълномощно по делото от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРА НА СДВР, редовно призван, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно призвана, не изпраща представител.

АДВ. А. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба от Р. Р. Б., с която е оспорил мълчалив отказ на СДВР да се произнесе по подадено от него заявление за достъп до обществена информация, регистрирано на 24.09.2020 г.

ДОКЛАДВА изпратената от ответника и постъпила на 10.03.2021 г. административна преписка, съдържаща само заявлението за достъп до обществена информация.

ДОКЛАДВА изпратените от ответника други доказателства, както и писмен отговор от ответника постъпил на 30.03.2021 г.

АДВ. А.: Поддържам жалбата. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ счита, че следва да бъдат приети представените по делото писмени доказателства.

Доколкото няма други искания по доказателствата делото е изяснено от фактическа страна.

Предвид гореизложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства, съдържащи в изпратената от ответника административна преписка и другите доказателства, изпратени от същия.

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. А.: Моля да уважите жалбата, като отмените мълчаливия отказ и да разпоредите предоставянето на информацията от страна на ответника. От една страна бих искал да спомена писмения отговор, който е получен от СДВР. Този отговор излага мотиви за приложимост на чл. 37, ал. 1, т. 3 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Тъй като отказа, който обжалваме е мълчалив, тези мотиви се явяват дописване на акта и въобще са недопустими на съдебна фаза, както е трайната и стабилна практика на всички съдилища по Закона за достъп до обществена информация.

В момента се явява гл. юрисконсулт И., с представено по делото пълномощно от ответника. Същата беше запозната с извършените до момента процесуални действия.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ И.: Нямам доказателствени искания. Не възразявам по извършените в мое отсъствие процесуални действия.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОДЪЛЖАВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. А.: На следващо място искам да отбележа, дори ако прегледаме аргумента на чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, той не би бил приложим. Тази хипотеза се прилага единствено в случаите, когато е представена в предходните шест месеца исканата информация и когато тя е напълно идентична. В случая нито едното не е налице. Нито ответника е доказал, че същата информация, която е искана, е предоставена, нито информацията е точна и идентична. В този смисъл е и постоянната практика, както на АССГ, така и на ВАС. Ще цитирам няколко акта на ВАС – Решение на V отделение по АД № 1098/2007 г.; Решение на V отделение по АД № 7844/2016 г., както и съвсем скорошното Определение на ВАС на V отделение по АД № 2610/2021 г. Във всичките случаи е искана почти идентична информация, но тъй като първото искане не е било

удовлетворено, както е и в нашият случай, основанийето по чл. 37, ал. 1, т. 3 не е приложимо, тъй като то предвижда единствено отказ да се предостави информацията, но не да се разгледа искането. Единствено когато информацията вече е изцяло представена за предходните шест месеца и искането е било напълно удовлетворено би била налице тази хипотеза. Искан да отбележа също така, че в настоящия случай с предходното искане на заявителя, той е поискал броя на задържаните лица, но не и заповедите, актовете, с които те са задържани, които съдържат допълнителна информация, в този смисъл искането не е идентично. Той не е получил достъп до тези актове, нито е получил достъп до протоколите по смисъла на чл. 5 от Наредба № 81213-418/2017 г. на МВР.

Има и друг момент в отказа, който за мен е изключително странен. Разбирам, че СДВР явно задържат и бият лица, но за тях било прекалено необосновано упражнение да преброят колко лица са задържали и съответно приложили към тях някакви мерки на физическа принуда. Това само по себе си е доста абсурдно. Смятам, че е по делото е известно наличието на надделял обществен интерес, поради не малкия брой на задържани и наранени лица по време на тези протести, както и поради факта, че съвсем наскоро е общоизвестно че Гл. секретар на МВР бе освободен с мотиви във връзка с невзимането на мерки срещу полицейското насилие. На последно място, смятам искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за неморално.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ И.: Моля да оставите без уважение подадената жалба на Р. Б.. Подробни съображения относно нейната неоснователност съм изложила в подаденият пред вас писмен отговор, който моля да вземете предвид при постановяване на вашето решение. Несъстоятелни са твърденията на жалбоподателя, че по така поставените въпроси в двете заявления за обществена информация няма идентичност по така поставените въпроси. В представените заявления заявителят търси една и съща информация, за която вече му е било отговорено от къде и по какъв начин може същата да бъде набавена. Той не обжалва съответно даденият му отговор по неговото заявление, а решава да подаде ново по някаква странна логика, като мисли, че ще получи нещо друго или очаква да получи нещо друго, което вече му е било отговорено, само за да подава след това неоснователни претенции към съда. Л. отклонения на защитата на жалбоподателя относно неморални действия от страна на МВР, оставям без коментар. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. А.: Няма да коментирам доводите на ответника. Пропуснах да отбележа, че информацията която е поискана по т.1 от Заявлението са Заповеди, които са официална обществена информация по смисъла на чл.10 от Закона за достъп до обществена информация. Единственото, което заявителят ми е искал да направи със второто заявление, е да даде втори шанс на законоприлагащия орган да спази реда и закона като цяло.

ОСПОРВАЩ: Става думи за събитията на 02.09. срещу 03.09 2020 г., протестите с искане на оставката на кабинета и на главния прокурор, когато имаше изнесени данни за неправомерни действия от страна на служители на МВР. Подадох заявление, тъй като исках да изясня какъв е точния брой на задържаните лица. Причината за това е, че на страницата на МВР беше изнесена една цифра от 126 задържани, на страницата на Прокуратурата на Р. България беше изнесена друга цифра от 40 човека. Следващият въпрос, който беше поставен на обществения дебат, беше за използването на

помощни средства – белезници, полицейски палки, насилие, сълзотворен газ. На този въпрос в публичното пространство, като отговор на журналистически въпроси, не беше даден отговор. Потърсих реда от Закона за достъп до обществена информация, за да получа тази информация. Получих отказ по първото заявление. Аз исках да улесня ответника, исчайки една статистическа информация за броя. Получих отговор, че тази информация не е обществена. Поради тази причина реших още веднъж да поискам достъп от първичните актове, на базата на които се извлича тази информация. Това ме е мотивирало да искам от ответника достъп до тази обществена информация.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧИЛИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.52 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: